

[C] Savaş.

Geceyarısına doğru rüzgâr geçti, ülkeyi sessizce terk edip gitti. Tozlu hava, sesleri, sisten çok daha fazla boğuyordu. Yataklarında yatan insanlar rüzgârın dindiğini işittiler. Rüzgârın uğultusunun yok olması uyandırmıştı onları. Sessizce yatıp sakinliği dinlediler. Sonra horozlar öttü, ama onların sesleri de boğulup gitti. İnsanlar yataklarında huzursuzca kımıldanıp sabahın gelmesini beklediler. Havadaki tozun dağılmasının uzun bir süre alacağını biliyorlardı. Sabah bölgeyi sis gibi kaplamıştı toz. Kan rengi güneş kıpkırmızı parıldırıyordu. Bütün gün gökten yağmur gibi toz yağdı ve bu ertesi gün de sürdü. Dümdüz bir örtü kaplamıştı toprağın üstünü. Mısırların üstüne yayılmış, çitlerin, tellerin üstünde birikmişti. Çatıları, çallıları ve ağaçları baştan aşağı örtmüştü.

İnsanlar evlerinden çıkınca, yakıcı, sıcak havayı koklayıp, hemen burunlarını tıkadılar. Çocuklar da kendilerini dışarı attılar, ama yağmurdan sonra yaptıkları gibi koşuşup bağrışmadılar. Erkekler çitlerin kıyısında durup, hızla ölen, toz bulutunun altında artık yeşilliklerini iyiden iyiye yitirmiş, mahvolmuş mısırlara baktılar. Erkekler sessiz ve hareketsizdi. Ve kadınlar da evlerden çıkıp gelip erkeklerinin yanında durdular; bu kez erkeklerin yıkılıp yıkılmayacaklarını anlamak

istiyorlardı. Erkeklerin yüzlerini gizlice incelediler; mısırlar yok olup gidebilirdi, önemli olan geriye başka bir şeyin kalmasıydı. Çocuklar da onların yanında durup, çıplak ayak parmaklarıyla tozun üstünde şekiller çizerek, acaba bu kez büyükler yıkılacak mı diye düşündüler. Kadınlarla erkeklerin yüzlerine merakla baktılar, sonra ayak parmaklarıyla tozu eşelemeye devam ettiler. Atlar yalıklara yaklaştılar, burunlarıyla suyun yüzeyini kaplayan toz tabakasını temizlemeye çalıştılar. Bir süre sonra mahvolan ekini seyreden erkeklerin yüzlerindeki şaşkınlık, yerini öfke ve inada bıraktı. Bunu gören kadınların içi rahatladı, kocalarının yıkılmayacağını anladılar. Sonra sordular: Ne yapacağız? Ve erkekler cevap verdi: Bilmiyoruz. Ama önemli değildi. Kadınlar ve çocuklar her şeyin düzeleceğini biliyorlardı. Onlar, erkekler bir olduğu sürece hiçbir felâketin çok büyük olamayacağını derinden hissediyorlardı. Kadınlar işlerini yapmak için evlerine döndüler, çocuklar da biraz çekingence bile olsa oynamaya başladılar. Gün ilerledikçe güneş kırmızılığını yitirdi. Tozla örtülü toprağı aydınlattı. Erkekler kapı önlerine oturdular, ellerinde sopalar ve küçük taşlar vardı. Oturdular, düşünüp taşındılar, hesap yaptılar.

TAMLIK HAPI ÜRETİCİSİ : Tek Yürek Yolu'nda gidiyorduk, tam Ahlâksızın Evi'nin önünden geçtik, bir martıya çarptık, *tok* diye bir ses geldi arabanın önünden, sevindik, neredeyse Retro Metafizik bir tamlık yaşadık, Retro Kesinlik, *tok!* Ölü bir martı getirene Sağaltım Karakolu'ndan para veriyorlardı. İndik arabadan, ölü martıyı bulamadık, *tamlık* çok kısa sürdü, emin olamamakla bundan çok yıllar önce tanışmıştık, herkes zaten unutmuştu emin olmak nedir, emin değildik, Mutlu Tekiller emin olamaz, sevinçler kısa. *Şimdi vardı artık yok*, duygu yitimi. Önce bir *tok* sesi duyuyoruz, *tok*, somut an, bir yakalayış, sonra bakarsın martı yok, *tamlık* bozulmuş, işte hap onu önlüyor, eksikliği kaldırıyor. Tamlık Hapı ekleyip doldurmuyor, algının sınırlarını daraltıyor, sürekli kullanıldığında *eksiklik tanıma güdülerini* zayıflatıyor, sinaps devamlılığı sağlıyor, eksiklik algısını yaratan nörotransmitterlerin moleküler yapısından bir bağ eksiltip yerine klor bağı koyuyor, böylece beyin nörotransmitteri tanımıyor, çöpe döküyor, Tamlık Sinir İmpulsu devam ediyor. Beynin tanı işlevleriyle oynuyoruz biz, eksikliği algılamıyor, *tok* sesinin verdiği haz algılaması devam ediyor, bugün herkes kullanıyor Tamlık Hapı'nı, niye beni sorguya aldınız anlamadım.

MUTLU TEKİL : Sirkeci Işınlanma Merkezi'nde toplandık. Daha büyük merkeze gönderilmek üzere bir üst merkeze gönderileceğiz. Orada Tek Yürek Düzeltim Okulu var, oraya gönderiyorlar bizi, biz Türk'üz, düzen değişikliği bize vız gelir. Dedem bir düzen değişikliği yaşamıştı, babam bir başkasını, bu bizimkisi ülkenin geçirdiği şimdilik en son düzen değişikliği, sanki içimi alıp başka birini koydular. Savaşın içindeyiz epeydir. Silahları ben topladım, sağda eskiden emanet vardı, hatırlar mısın, ön kapıdan girişin hemen sağında, barış zamanında, şimdi orada Eski Silahları Toplama Merkezi var, oraya götürdüm, bazen şaşırıyorum ne çok merkez var, çocukları Boğaz'daki yüzer sığınaklarda bıraktık, bağlantısız, henüz ufak onlar. Fiber kablolardan halojenik öpücükler gönderiyoruz onlara, kelebek gibi alınlarına konuyordur. Artık militer güce ihtiyaçları yokmuş, öyle dediler, Fiber İletişim Ağı dediler artık yeni militer güç, yeter ki verimli kullanmayı öğrenelim.

SABAH PORNOCUSU : Eski rejimde düşünceyi yasaklamışlardı, şimdi düşüncenin tıkanmasını yasakladılar, akıp gitmeliymiş, duyuruyu dinledim. Yıllardır Sürekli Değişim Programı uygulanıyor, *düşünce sürekli değişsin* istiyorlar, kesintisiz akışın denetimi daha kolay, ondan herhalde. Düşüncenin tıkanacağı anı düşünceden saymıyorlar, o yüzden yasak, çünkü madem ki o an tıkanıyorum, tıkanma anını bir düşünce sayamayız, öyle değil mi? Halbuki buraya anlata anlata yuvarlandık, tıkanдық. Çok çok büyük bir kalabalık susmaya karar verdi, konuşmuyorlar, Akşam Azarlayıcısı çıkınca ekranlardan göz kulak kaçırıyorlar. *Babalarımız meğer katılmış* diyen Yeni Halaskârlar'a *Benimki değildi* dedim de başıma neler geldi, unuttur muyum? Ben her sabah tıkanmış kalkıyorum, artık alıştım, yolunu da buldum, tıpayı açıyorum, akıtıyorum. Sabah sabah tıpayı açmak dışında hareketsizim, siktirip ölmek istediğim anlar günümün üçte ikisini dolduruyor, üçte birinde de uyuyorum zaten, tek yürek olmama hakkını bir tek uykuda verdiler. Birine anlattım, sabah

tıkanıklığını nasıl hallettiğimi, *Sen de mi sabah pornocusu oldun* dedi, çok yaygın bir çözümmüş. Kapıdan çıkıyorum, doğalgaz abidesinin üstündeki kedi *higgrrt* yapıyor, sikerim seni bak çok sinirliyim, ağacın dibine sılmışsın zaten, yürüyüp gidiyorum, hızlanan kan dolaşımının bedenimde yarattığı geçici rahatlamanın da Allah belasını versin, çok güzel olmak isterdim, her an her saniye beni birisinin isteyeceği kadar güzel, baştan çıkardığım her insandan bilmediğim bir çürük uzvun intikamını alacak kadar güzel, gördüğüm her kediyi tekmeleyerek dışımı sıkıyorum, diyorlar ki şişe mantarı dış sıkmasına iyiymiş, bir taraftan devamlı beni öldürecek olan kanseri beklerken bir yandan da yüz yogası yaptığım anlar oluyor, çok konuşuyorlar, onlara da karşıyım, çok konuşanlara yani, hep bir çekidüzen, boğazımı sıkın şeyi bir bulsam, çok aradım, bulmak imkânsız, şu uzaktan gelen ambulans sesinin benim hayatımda ne işi var, daha yakından gelen şakrak kadın sesinin, kollarım kasılıyor karşıkoşumdan, *ya bırak oğlum bunları*, uzan yatağına, sabah pornosu, hani lisede tuvalette yapacaktınız da olmadı, oradan başla tamamlamaya, kaçırılmış fırsatlar pornosu, bazı düşünceler soğukta gelir insanın aklına, ben hep bir kaynar suda yaşıyorum, hiç düşünce gelmiyor benim aklıma.

TAMLIK HAPI ÜRETİCİSİ : *Savaş tamlık hapi yüzünden çıktı* diyen çok Yorumcu oldu, Yorumcu Yetiştirme Yurdu bildiri yayınladı. Eksikliği engellemiyordu hap, algılanmasını engelliyordu, eksiklik somut olarak gerçekleşiyordu, yani somut dünyada her şey nasıl oluyorsa öyle olmaya devam ediyordu ama kullanıcılar bunu algılamıyordu, görüyor ama algılamıyordu. Tek Yürek Yönetim Kurulu mutluydu. Çünkü onların düsturu *Tekil Özgürlük Çoğul Ortaklık*'tı, ayrılacaktık ama birleşecektik. Tamlık Hapı siyasi bir kimlik kazandı, halk arasında Yanlış Kuşu olarak anılmaya başlandı, heykeli bile dikildi Tek Yürek Meydanı'na, yanlışları yiyen kuş. Her şey tam yolunda giderken tamlık hapi kullanıcılarında göz ile algı arasındaki uyumsuzluktan sert bir öfke gelişti, Psykhe Metatropos Belirtisi. *Dönen Ruh* anlamında. Düşünün, siz benim size göstermediğim bir ilgiyi göstermişim gibi algılıyorsunuz, ben de sizin benim size gösterdiğim ilgisizliği algılamamanızdan doğacak iletişim eksikliğini algılamıyorum, bu böyle gitti epey bir süre, ama sonra büyük bir çöküntü getirdi, Sensomotorik Duyarlılık azaldı, kimse çöküntüyü algılamıyordu ama bir öfke sürekli yer değiştiriyordu. Yeni Halaskârlar'ın bulduğu çözüm Tek Yürek Kampı, kamp da işi çözmedi. Bedenin algıladığı ile zihnin kaydı arasındaki uyumsuzluk bir belirti olarak tanımlandı. Psykhe Metatropos adını Sabah Pornocusu koydu. Toplumu bir arada tutan bir şey bozulmuştu, bunun ne olduğunu savaş çıkınca anladık.

TEMBELAKİ : Benim yaşadığım dünyaya göre bambaşka bir görüntü dünyasında yaşıyordu, *Hayat berbat* demiştim bir arkadaşşıma, *Berbat olmasa çekilmezdi* demişti, ne kadar doğruymuş, sonradan anladım. Kimse benim yaşadığım doyumsuzluğu anlamıyordu, *doyumsuz* sözcüğünün anlamını değiştirmişlerdi, *doyumsuz lezzet* deniyordu, *tadına doyulmaz* anlamında, *doyumsuz anlar yaşadık* diyorlardı, ama olumlu anlamda, hap her şeyi değiştirmişti, bir tek Ahlâksız kalmıştı direnen, o da evinden çıkamaz hale gelmişti, hapa öyle başladım. Sanki film gibiydi, filmin içine girip ben de o tamlık eksiksizlik hedefine kilitlemiş Yeni Halaskârlar'dan olmayı denedim. Dışarıdan göremediğim şeylerle karşılaştım. Sürekli her şeyin çok iyi olacağı duygusuyla yaşıyorlardı, ama sanki çok önemli bir şey ortasından yırtılmaya devam ediyordu, Akşam Azarlayıcısı'nın öfkesi dinmiyordu, o azarladıkça Yeni Halaskârlar rahatlıyordu. Hap almayanları algılayıp toplayabilmek için hap almayanlardan bir Algı Timi kurdular, çünkü hap alanlar herkesi hap alıyor diye algılıyordu. Topladıklarını Tek Yürek Düzeltim Okulu'na gönderiyorlardı. Esas kavga hap alanlar arasında çıktı. Çok kan döküldü. Sebepsiz derin öfke. *Psykhe Metatropos Belirtisi* dediler. *Dönen Ruh, Psykhe Metatropos*. Meğer bizim görmediğimizi göz görüyormuş. Bizim kaydetmediğimizi göz algılıyormuş. *Gözün isyanı* dediler. Gören gözün öfkesi. Göze ben kalp diyorum.